

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618203539
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1618203539.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Bianky Gelačikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. R., nar. 03.07.2016, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 19 Malacky, dieťa rodičov: matka - Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX S., zastúpená JUDr. Vladimírou Hrebíkovou, advokátkou so sídlom Duklianskych hrdinov 2946/6, 901 19 Malacky, a otec - O. S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. E. XXXX/XA, XXX XX Bratislava, zastúpený BADUCCI Legal, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO:35 872 900, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, v konaní o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a o návrhu matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 9P/13/2019-35 zo dňa 20.02.2019 a nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Malacky č.k. 9P/168/2018-214 zo dňa 20.12.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 9P/168/2018-214 zo dňa 20.12.2019, návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol, keď po oboznámení sa s návrhom ako aj vyjadrením otca k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a po zohľadnení obsahu celého spisového materiálu, dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Súd prvej inštancie nemal za osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, zmenou existujúcej dočasnej úpravy styku otca s maloletou uznesením tamojšieho súdu č.k. 9P/13/2019-35 zo dňa 20.02.2019 v znení novej matkou navrhovanej úpravy, ktorá by znamenala podstatný zásah do rodičovských práv otca ako aj práv maloletej na rovnocenný kontakt s obidvomi rodičmi. Zdôraznil, že pri úprave styku je zásadné vychádzať z rovnocenného postavenia rodičov pri výchove dieťaťa, pričom k zásadnému obmedzeniu rodiča v kontakte s maloletým dieťaťom je možné pristúpiť len v odôvodnených prípadoch, ak je to nevyhnutné z dôvodu, že by styk dieťaťa s rodičom bol v rozpore so záujmom dieťaťa. Uviedol, že ak je rodič schopný sa o svoje dieťa riadne postarať a má na to vytvorené podmienky, niet zákonného dôvodu, aby bol styk dieťaťa s rodičom obmedzovaný. Súčasná úprava styku maloletej s otcom podľa súdu prvej inštancie zabezpečuje, aby nedošlo k strate ich kontaktu s následkom narušenia vzťahu. Existujúcu úpravu styku považoval za súladnú so záujmom maloletej a dôvod pre okamžitý zásah súdu nevidel ani v nezhode rodičov kvôli predškolskému zariadeniu ktoré maloletá navštevuje v mieste bydliska otca v T. a matky v S., keď návšteva MŠ V T., v čase keď je u otca, prichádza do úvahy len v párny týždeň vo štvrtok a piatok. V tejto súvislosti uviedol, že matka ako zákonný zástupca dieťaťa má možnosť vysloviť nesúhlas s návštevou akejkoľvek materskej škôlky (obdobne aj otec) a škôlka v prípade jej nesúhlasu nemôže maloletú prijať. Teda zužovanie styku s cieľom zamedziť otcovi v možnosti dať dieťa do kvôli predškolského zariadenia nemá opodstatnenie. Zároveň platí, že

ak sa rodičia nevedia dohodnúť o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, môže ktorýkoľvek z rodičov podať návrh na súd, ktorý o veci rozhodne. Neschopnosť rodičov dohodnúť sa na predškolskom zariadení je preto nutné podľa názoru súdu prvej inštancie riešiť iným zákonným spôsobom a v žiadnom prípade nie obmedzovaním styku maloletej s otcom. Apeloval na rodičov a ich povinnosť konať v záujme maloletej, pri výchove maloletej uplatňovať korektnú komunikáciu a rešpektovať v živote maloletej postavenie druhého rodiča. Rešpektujúc právo maloletej na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom, na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ako aj právo na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, a to aj v prípade pretrvávajúceho rodičovského konfliktu, návrh matky na obmedzenie styku otca s maloletou vyhodnotil ako nedôvodný. Zdôraznil, že aktuálne sa styk otca s maloletou riadi právoplatným uznesením súdu, ktorým sú rodičia povinní sa riadiť do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uviedol, že predmetné rozhodnutie má len predbežnú povahu a neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, v ktorej rozhodne na základe vykonaného dokazovania. Vec právne posúdil podľa § 2, § 366 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový priadok (ďalej CMP), § 230, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods.1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 zák. č. 160/15 Z.z. Civilný sporový priadok (ďalej CSP).

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie matka, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d.), f.), h.) CSP, nesplnenie § 62 ods. 1 CMP, navrhujúc rozhodnutie zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Uviedla, že v žiadnom prípade nespochybňuje rovnocennosť a rovnoprávnosť role a postavenia otca v živote maloletej, avšak matematicky a paušálne deliť kontakt, výchovu a starostlivosť rodičov o deti, nemusí byť vhodné v každom jednom prípade. Uviedla, že pokiaľ sa oproti pôvodnej úprave styku neodkladným opatrením, zmenili pomery na strane rodiča či dieťaťa, pričom dieťa je tak v určitých smeroch vystavované čomukoľvek, čo i len potencionálne ohrozuje jeho zdravý vývoj, je povinnosťou súdu, zasiahnuť v ktoromkoľvek štádiu konania, pokiaľ rodičia, alebo jeden z nich, nie sú toho schopní. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia poukazuje viackrát na záujem dieťaťa, pričom opomenul správne vyhodnotiť aj doposiaľ preukázaný skutkový stav veci, z ktorého je nepochybné, že maloletá čím ďalej - tým viac negatívne znáša neustále presúvanie sa z prostredia do prostredia a otec sa nevenuje maloletej počas celej doby, kedy má upravený styk, pričom na maloletej sa negatívne prejavujú známky návštevy dvoch MŠ. Súd prvej inštancie takto rozhodol, aj keď mal vedomosť o narušenom vzťahu rodičov, oboznámil sa s ich názormi, komplexným vyjadrením kolízneho opatrovníka a s odborným stanoviskom Mgr. H.. Poukázala na predbežné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a jeho názor vec riešiť vyslovením nesúhlasu s návštevou materskej školy. Uvedené skutočnosti však nie sú prioritné a tak výrazne relevantné ako fakt, že jej išlo predovšetkým o to, že pokiaľ sa otec domáhal určitého časového rozsahu úpravy styku s maloletou a súd mu vyhovel, má si svoj čas zariadiť tak, aby ho mohol s maloletou aj stráviť. Zmeny rôznych prostredí spôsobujú maloletej psychickú nepohodu, maloletá sa tak nestíha nikde adaptovať, navyše krúžkom plávania a tanečným krúžkom je maloletá ešte viac zaťažovaná. Práve toto sú podľa nej najirelevantnejšie dôvody pre zmenu úpravy styku neodkladným opatrením.

4. Krajská prokuratúra Bratislava vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Pokiaľ matka poukazuje na odborné stanovisko psychologičky Mgr. H. uviedla, že táto v správe pre súd zo dňa 14.11.2019 konštatovala neschopnosť rodičov sa dohodnúť a korektne komunikovať s predpokladom dosahu rodičovského sporu aj na vnímanie maloletej. Ďalšie závery z predmetnej správy nepovažovala za relevantné pre rozhodnutie súdu, pretože je v nej výslovne uvedené, že nepozná vzájomné vzťahy maloletej s rodičmi a nevie sa vyjadriť k forme ich starostlivosti. Pri konštatovaní dôležitosti zabezpečiť o. i. jednotné výchovno - vzdelávacie aktivity vychádzala označená správa práve z postojov oboch rodičov a nie nízkeho veku maloletej. Záver matky o prvých prejavoch príznakov psychického diskomfortu u maloletej v dôsledku neustálych zmien považovala za veľmi zúžený pohľad na vec. Za zatiaľ nezodpovedanú otázku v týchto súvislostiach považovala, či sú maloletej všetky zmeny súvisiace s rozlukou rodičov priebežne vysvetľované primerane jej veku a rozumovej vyspelosti, a to oboma rodičmi - bez vystavovania maloletej ich konfrontačnému správaniu. V opačnom prípade potom nemožno bezvýhradne, príp. vôbec, pripisovať udávané prvé prejavy príznakov psychického diskomfortu u maloletej neustálym zmenám tak ako prezentuje matka. To, že dieťa trávi čas aj s inými rodinnými príslušníkmi ako s otcom v čase súdom určeného styku s otcom (vyjadrenie PZ matky na pojednávaní z 25.11.2019, na ktorom navrhla nariadenie neodkladného opatrenia), nepovažovala za dôvod na zúženie styku otca s maloletou. Naopak, je v jej záujme tieto vzťahové väzby rozvíjať, rovnako nie je v rozpore so záujmami maloletej ak jej otec zabezpečuje rôzne záujmové

aktivity. Pokiaľ ide o námietku o nevenovaní sa otca maloletej pre jej návštevy predškolského zariadenia, uviedla, že rovnako matka prihlásila maloletú do predškolského zariadenia, čo zákon predpokladá a tomuto neprpisuje nedostatočnú starostlivosť o deti zo strany rodičov. Ak má byť dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia na zúženie styku otca s maloletou prijatie maloletej do dvoch predškolských zariadení poukázala na protichodné správy z týchto zariadení. Zdôraznila, že k zdravému, najmä duševnému a citovému vývinu maloletého dieťaťa vedie práve zachovanie jeho vzťahu k oboj rodičom, ktorí by mali rozumieť povahe a požiadavkám svojich detí a ak sa na takejto podstatnej záležitosti nevedia dohodnúť a považujú to za opodstatnené, za náležité považovala riešiť vec súdnou cestou práve v tomto smere.

5. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu žiadal potvrdiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, pridŕžiavajúc sa v plnom rozsahu svojho písomného vyjadrenia k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 02.12.2019. Uviedol, že sa mnohokrát snažil matke ustúpiť v domnienke, že ak bude súhlasiť s jej požiadavkami, skonsoliduje sa ich vzťah v najlepšom záujme maloletej. Napriek tomu však matka do dnešného dňa neprejavila obojstrannú ochotu, aby jej mohol vysvetliť dôvody, prečo mu záleží na tom, aby maloletá navštevovala materskú školu aj v Bratislave. Pokiaľ aj tvrdené, negatívne prejavy maloletej existovali, tieto podľa neho v žiadnom zmysle nemali pôvod v návšteve MŠ v T., ale najskôr v iných dôvodoch, keď negatívne prejavy maloletej sa vyskytujú len počas doby pobytu u matky, čo môže byť aj dôsledok malého množstva času na maloletú v priebehu pracovného týždňa zo strany matky. Vzhľadom na predchádzajúci proces výberu materskej školy uviedol, že matka apriori odmietala nájsť alternatívne riešenie, ktoré by bolo vyhovujúce pre oboch rodičov. Uviedol, že napriek totožnej okolnosti na strane oboch rodičov, matka doručila MŠ v T. nesúhlas s návštevami maloletej, čo svedčí o jej nekompromisnom prístupe, poukazujúc na to, že on sa obdobne nezachoval. Odmietol tvrdenie matky, že sa o maloletú nedokáže postarať, že by sa jeho matka mala starať o maloletú nad rámec bežnej starostlivosti starého rodiča a suplovať jeho pozíciu v tak vysokej miere, ako to robia rodičia matky. Vzhľadom na vyslovené pochybnosti matky o potrebe návštev kurzov plávania uviedol, že rehabilitačné cvičenia boli indikované a odporúčané lekárom za účelom zmiernenia ťažkostí u maloletej. Závery E.. W. H. považoval len za domnienky bez akejkoľvek relevancie, založené na výlučne neobjektívnych tvrdeniach matky, bez toho, aby bol maloletej venovaný čas na individuálnom sedení, z ktorého by bolo možné vyvodiť objektívne závery. Uviedol, že E.. W. H. nie je odborníkom v odbore detská psychológia (nie je zapísaná v zozname členov Slovenskej Komory psychológov), a preto nie je schopná vyhodnotiť, či maloletá naozaj trpí negatívnymi prejavmi, resp. či ich spúšťačom nie sú iné situácie než okolnosti, na ktoré matka upozorňuje. Uviedol, že o maloletú sa vzorne stará, v jeho starostlivosti nezaznamenal žiadne negatívne prejavy maloletej, táto je u neho vyrovnaná, usmievavá a šťastná.

6. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky písomné vyjadrenie nepodal.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožnil tak s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, ako aj s jeho aplikáciou v danej prejednávanej veci, majúci za to, že podmienky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 9P/13/2019-35 zo dňa 20.02.2019 a nariadenie neodkladného opatrenia v matkou navrhovanom smere splnené neboli.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V danom prejednávanom prípade odvolací súd vychádzajúc zhodne so záverom súdu prvej inštancie a stanoviskom Krajskej prokuratúry Bratislava dospel k záveru, že rodinná situácia ani pomery maloletej si nevyžadujú okamžitý zásah zo strany súdu prostredníctvom vydania neodkladného opatrenia o obmedzení styku otca s maloletou. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky osvedčené

skutočnosti ktoré vyplývajú z doposiaľ vykonaného dokazovania, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a argumentáciou obidvoch rodičov vyplývajúcich jednak z návrhu matky ako aj vyjadrenia otca. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacími dôvodmi matky, keď z obsahu spisu nevyplýva, že podiel a spôsob výkonu osobnej starostlivosti otca o maloletú akýmkoľvek spôsobom ohrozuje záujmy maloletej a vyžaduje si potrebu zasiahnuť do rozsahu dočasnej jeho úpravy styku s maloletou.

10. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami upravujúcimi inštitút neodkladného opatrenia, ktoré správne na danú vec aplikoval, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Malacky č.k. 9P/13/2019-35 zo dňa 20.02.2019 a nariadenie neodkladného opatrenia úpravou styku otca s maloletou (v obmedzenom rozsahu), ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).